

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Carte apărută în Colecția **SWITCH**

STÉPHANIE BENSON

HANNAH

ȘI COMOARA ELFULUI PRIMEJDIOS

Ilustrații de Andreea Chele

Traducere din limba franceză
de Diana Morărașu

2019

— Follow the red car to the end of the boat, Sir! îl dirijă bărbatul în uniformă pe bunicul lui Hannah.

Bunicul îi dădu ascultare. O luă după mașina roșie din fața lui către capătul feribotului care urma să îi ducă în Irlanda.

Hannah era încă pradă unor emoții contradictorii. Era deopotrivă încântată la gândul că va petrece zece zile în Irlanda, dar și plină de nervi pentru că a trebuit să plece cu fratele ei mai mic. Și asta nu numai pentru că Hugo era mai mic decât ea. Și era băiat. Nu. Cel mai rău era că, la cei nouă ani ai lui, știa totul. Dar TOTUL. Despre TOATE. Oricare ar fi fost subiectul, citise el o carte sau văzuse o emisiune pe tema cu

pricina și era întotdeauna convins că a înțeles totul, chiar dacă Hannah era cu trei ani mai mare.

— Gol, feribotul ăsta cântărește douăzeci și patru de mii de tone, decretă Hugo în timp ce bunicul parca în spatele mașinii roșii și oprea motorul, cum îl îndrumau să facă numeroasele panouri din jur: „Switch off your engine“. Când toate mașinile vor fi la bord, va cântări douăzeci și opt de mii de tone – așadar, cu patru mii de tone mai mult – și va conține o mie patru sute de pasageri și șase sute de mașini.

— Cum poți să arunci așa cu cifre? strigă Hannah exasperată. E suficient să fie mai multe camioane decât mașini mici pentru ca greutatea să nu mai fie aceeași.

— E o medie, răspunse imediat Hugo. E un calcul bazat pe greutatea medie a unei mașini și pe capacitatea de depozitare a feribotului. Știu pentru că am citit pe internet înainte de plecare, așa că las-o baltă.

— Vezi, cel puțin fratele tău s-a interesat de vacanța asta, a intervenit bunica.

Scârbită, Hannah ieși din mașină și se trezi în fața unui alt bărbat în uniformă.

— Hurry up, please, Miss, spuse el.

Hannah se uită la el, încercă să își aducă aminte cum se spune „nu înțeleg” și zise:

— Sorry, I don't understand. I'm French.

Bărbatul în uniformă aruncă o privire către plăcuța de înmatriculare a mașinii bunicilor și reluă:

— Grăbiți-vă, domnișoară.

Dacă toți irlandezii vorbesc franceza la fel de bine ca el, își spuse Hannah, atunci nu o să aibă cine știe ce greutate să-i înțeleagă!

— Yes. Thank you, răspunse ea, îndreptându-se spre portbagajul mașinii pentru a-și lua valiza.

— Nu-i cazul să te dai mare! îi șopti Hugo, trecând pe lângă ea.

— Shut up! i-o trânti Hannah.

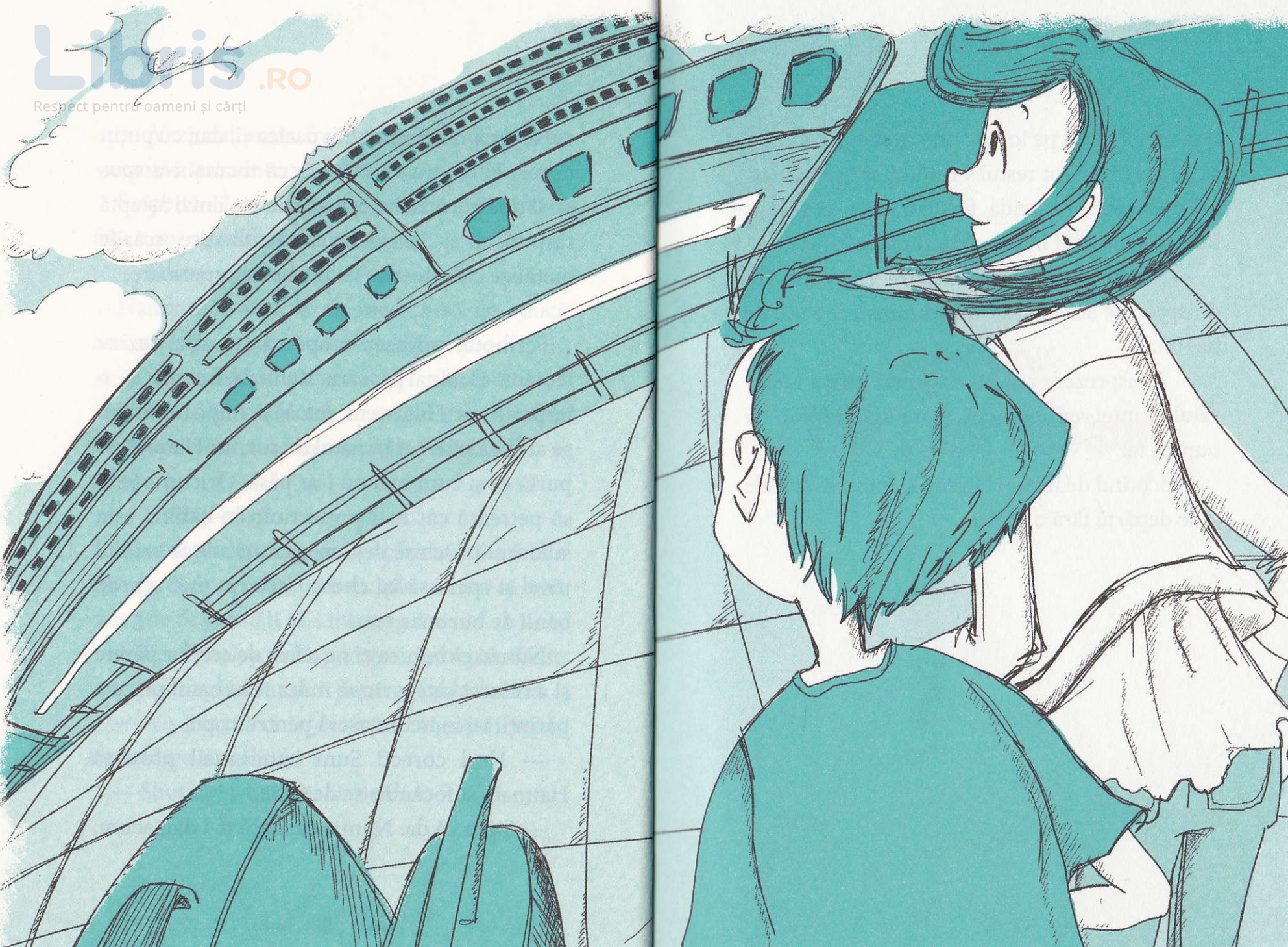
Nu era prea elegant din partea ei, dar, cu puțin noroc, Hugo nu va înțelege că tocmai i-a spus să-și țină gura. În orice caz, fata nu-i mai așteptă răspunsul și își urmă bunicul spre scările metalice care duceau la nivelurile superioare.

Feribotul mirosea a apă sărată și a dezinfectant. Cabina pe care Hannah trebuia să o împartă cu Hugo era mică și îngustă. Hugo se aruncă imediat în patul de sus, iar Hannah se purtă ca și cum nici nu i-ar păsa. Oricum spera să petreacă cât mai puțin timp în cabina asta sufocantă. Ochise deja magazinele de la primul nivel și spera să își cheltuiască cât mai repede banii de buzunar.

Numai că bunica ei nu a fost de aceeași părere și a refuzat categoric să îi dea fetei banii pe care părinții i-i încredințaseră pentru copii.

— Nu-i corect! Sunt banii mei! protestă Hannah, sufocându-se de furie.

— Sigur că da. Numai că, dacă ți-i dau acum,

o să-i cheltuiești pe toți pe prostii și după aceea o să ne ceri bani tot restul vacanței, spuse bunica. Odată ajunși în Irlanda, fii sigură că o să găsești lucruri mult mai interesante și mai ieftine.

— Nu mai sunt copil! exclamă Hannah. Am doisprezece ani. Știu să-mi administrez banii de buzunar!

— Doisprezece ani nu e tocmai vârsta majoratului, interveni bunicul. Și nu așa vorbești cu bunica ta.

Clocotind de furie, Hannah le întoarse spatele și se depărtă fără o vorbă.

CHAPTER TWO

The Leprechaun

Dacă ar fi avut banii de buzunar la ea, Hannah i-ar fi topit efectiv pe toți. Buticurile de pe feribot te îmbiau cu tot felul de lucruri. Hannah rătăcea de la un raion la altul și suspina gândindu-se la anii care o despărteau de posibilitatea de a-și câștiga existența și de a-și cheltui banii după bunul plac. Ce n-ar da să se vadă mai repede mare!

— I'll help you, răsună o voce din spatele ei.

De data asta Hannah a înțeles sensul propoziției. De multe ori, la ora de engleză, când un elev nu știa răspunsul la o întrebare, profesorul întreba: „Can anybody help?”; iar dacă cineva credea că își putea ajuta colegul, trebuia să spună: „I'll help you“. Așa că se

întoarce să vadă cine voia să o ajute, dar în spatele ei nu era nimeni.

Brusc, privirea i-a fost atrasă de o jucărie de pluș, un fel de spiriduș sau elf, cu un costum verde tot, pe eticheta căruia stătea scris: „A Genuine Irish Leprechaun“.

Hannah nu știa ce înseamnă „leprechaun“, dar pe neașteptate o copleși dorința de a avea jucăria de pluș. Părea așa de drăgălaș cu nasul lui ascuțit și ochișorii scânteietori, încât, aproape fără să-și dea seama ce face, l-a strecurat sub jachetă, și-a încrucișat brațele ca să ascundă umflătura și a ieșit din butic cu un aer nevinovat.

Hannah s-a îndreptat apoi spre cabina ei, pășind ca prin vis. Se aștepta ca în orice clipă cineva s-o înșface de braț sau să strige după ea: „Hoața!“. Dar nimeni nu i-a dat nicio atenție, așa că a ajuns la cabina ei fără probleme.

Hugo, întins pe patul de sus, studia recomandările de securitate ale feribotului. Fără

să îl bage în seamă, Hannah se așază pe patul ei și scoase jucăria de sub jachetă.

Omulețul trebuie să fi avut o înălțime de vreo cincizeci de centimetri și purta un costumăș din trei piese de un verde deschis și o pălărie ascuțită, de aceeași culoare. De sub pălărie îi ieșeau câteva șuvițe roșcate și în piciorușe avea cizme negre, împodobite cu cataramae aurii. După ce l-a admirat un minut și mai bine, Hannah și-a îndreptat atenția asupra etichetei legate de încheietura jucăriei, care oferea câteva explicații.

„A Genuine Irish Leprechaun

Congratulations! You have just adopted

a genuine Irish leprechaun,

an essential figure of Irish folklore.

The earliest written reference

to the leprechaun

goes back to the 11th century,

in the Echtra (adventure of) Fergus mac Léti.

The leprechaun is also
a treasure-hoarder who,
if captured, can grant three wishes.
So be careful what you wish for!”

Cu ajutorul dicționarului – mama insistase să îl ia cu ea –, Hannah începu să descifreze textul. „Congratulations“ era simplu: „Felicitări!“ „You have“: „tu ai“. „Just“: „drept“. „Adopted“: „adoptat“. „Genuine“: „veritabil“. „Irish“: „irlandez“. „Leprechaun“ nu era în dicționar. Încercă să reconstituie începutul. „Un veritabil irlandez ceva. Felicitări, ai adoptat drept un veritabil irlandez ceva.“ Nu prea avea sens. Fraza suna mai bine dacă inversa „ceva“ cu „irlandez“, dar tot nu suna a ce te-ai fi așteptat să găsești pe eticheta unei jucării. De fapt, își spuse Hannah, problema venea de la „You have just“. Luă iar dicționarul, îl deschise la „just“, dar în loc să se oprească la primul sens („drept“, „echitabil“, „numai“, „exact“, „precis“, „direct“), citi în